

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra Da Flaget faldt

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VI", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VI*, 1905-, s. 214. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg06tom-shoot-idm140294289508256/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VI

Nøgle, som han bar paa sit Bryst, og idet han løftede det tunge Laag i Vejret, sagde han: „Her ser du, hvad der drev mig bort fra Hytten til Singapurs Paladser.“

„Dannebrog!“ raabte Kommandøren forbauset, idet han prøvende løftede Fligen af et Orlogssplitflag i Vejret.

„Ja, Dannebrog! Det gamle, smukke Flag, som alle Trankebars Mænd og Kvinder græd over, da det faldt. Thi vid, Commodore, — dette er Flaget fra Dansborg Fort. Jeg strøg det den sidste Aften; jeg tog det — og jeg har maattet lide meget derfor.“

„Brave Samanta!“ udbød Kommandøren og knugede hans Haand. „Gid alle mine Landsmænd tænkte som du!“

„De sagde, jeg havde stjaalet det,“ vedblev Samanta med lav Stemme; „men det er ikke sandt — jeg stjal det ikke! Jeg tog det, fordi Guvernøren sagde, at ingen vilde spørge derom. Men Englænderne spurgte. De vilde have det — hænge det op i Fortets Arsenal. O nej, Commodore, de fik det ikke! De kastede mig i Fængsel, de piskede mig — men de fik det ikke! Jeg flygtede med det; jeg kom til Singapur med det; jeg havde det i min Hytte, da jeg som Kuli lossede Kul i Havnen, og nu skal det ligge der, til den Dag kommer, da det atter kan hejses for alle Trankebar mænd, som elsker Danmark.“

„Ak, Samanta,“ svarede Kommandøren, „den Dag vil du aldrig se. Danmark er blevet meget mindre, siden Flaget faldt fra Dansborg paa Trankebars Strand.“

„Nu vel,“ svarede Samanta bedrøvet, „saa skal mit Legeme hylles deri, naar jeg bæres paa Baalet. Hvad jeg har elsket højest i Livet, skal i Døden følge mig til Brahma og hans evige Stjerner!“
